Пролетары ўсіх краёў, злучайцеся!

Чырвоная Зьмена

№ 267 (1234) || ЧАЦЬВЕР, 20-га лістапада 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:
1 месяц . . . 30 кап.
3 месяцы . . . 90 „
6 месяцаў . . . 1 р. 80 „
1 год . . . 3 р. 30 „
АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, вул. Карла Маркса, 33
Тэлефоны: рэдактара—7-25, сакратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ: Комсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ X.

Кошт асобнага №—2 кап.

РАЗГУЛ ФАШЫСЦКАГА ТЭРОРУ

Карныя экспэдыцыі, разгромы, бізуны, арышты—вось „дэмократычны“ парадак дэпутацкіх выбараў у Польшчы

МАНЭЎРЫ ПІЛСУДЧЫКАЎ, З „ДАТЭРМІНОВЫМ ЗВАЛЬНЕНЬНЕМ“

З астрогу былых дэпутатаў-грамадаўцаў-пацярпелі правал

Дэкларацыя б. пасла Беларускай Сялянска-Работніцкай Грамады Тарашкевіча

— Публікуемы намі дакумант зьяўляецца дэкларацыяй аднаго з правадыроў Беларускай Сялянска-Работніцкай Грамады ТАРАШКЕВІЧА, якая была зьмешчана нядаўна ў замежнай прэсе. Дэкларацыя дэмаскуе манэўр фашысцкага ўраду, зьвязаны з т. зв. „дасрочным звальненьнем“ паслоў Грамады. Тарашкевіч праседзеў у турме 3 з пал. гады.

ДА РАБОЧЫХ, СЯЛЯН І ПРАЦОЎНАЙ ІНТЭЛІГЕНЦЫІ

ТАВАРЫШЫ!

Дасрочнае звальненьне з астрогу грамадаўскіх паслоў, дзеячоў Грамады зроблена фашызмам для новага ашуканьня мас: бышцам звольненыя вядуць нейкія гутаркі з урадам ...огул з фашыстоўскім лягерам. Гэта сьвядомая і провокацыйная мана прымушае мяне зьвярнуцца з адкрытым лістом да працоўных мас і хоць у кароткіх словах высьвяціць сапраўднае палажэньне і сапраўдныя нашы адносіны да фашыстоўскага і нацыянал-дэмократычнага лягеру.

Ніхто з нас не рабіў ніякіх стараньняў аб звальненьні. Нашыя адносіны да проэктаванага звальненьня былі публічна ведомы ...а да звальненьня, як ведомы і протэст у момант майго прымусовага высяленьня з астрогу, бо мы добра ведалі, што гэты манэўр робіцца для баламуцтва мас.

Выпусьцілі не праз сымпатыю да нас, ... беларускага вызвалленчага руху. Выпусьцілі таму, што гэтага вымагае патрэба іхняй політыкі ў нацыянальным пытаньні. Фашызму трэба стварыць для мас выгляд зьмены курсу ў нацыянальнай політыцы, выклікаць уражаньне, што правадыры мас ідуць на ўгоду, адвэрнуць масы і падарваць да нас давер'е, каб сьцягнуць гэтыя масы са шляху рэволюцыйнай барацьбы. Гэты манэўр меў расчысьціць грунт беларускаму нацыянал-фашызму для пашырэньня сваіх уплываў у масах і з тым аблягчыць стык з беларускімі нацыянал-дэмократамі ў БССР. Нашае звальненьне ніколькі не азначае зьмены ўрадавага курсу. Супраць, поліцэйскі і палатковы тэрор ідзе на ўсёй лініі. Ва ўмовах агульнага небывалага гаспадарчага заняпаду краю, працоўны селянін і рабочы даведзен да крайняй галечы. Эксплёатацыя і нацыянальны ўціск узрастаюць.

Праўда, у адным кірунку дзеецца праўдзівая дапамога і сардэчная апека—гэта для стварэньня і падтрыманьня лягеру беларускага нацыянал-фашызму на чале з Луцкевічам, Астроўскім, Станкевічам і інш. Дзеля гэтага даюць „субсыдыі на гімназіі, вуч. ...“. У той час, калі на ўпартае дамаганьне беларускіх школ, гэтыя школы супроць выразнай волі насельніцтва не адкрываюцца, калі разгромлена такая масавая культурная організацыя як ТБШ, калі цэнзура бязьлітасна душыць усякую праяву беларускага нацыянальна-вызвольнага друку, тады трэба быць сьляпым, або прытворлівым, хлусьлівым, каб не бачыць варожай сутнасьці гэтай „апекі“, гэтых данайскіх дароў польскага фашызму для нібыта дабра беларускага народу. Гэта служыць апоры фашыстоўскай групы, а не найменшай меры не здавальненьне культурных патрэб беларускіх мас. ... Масьціцкі, у час сваёй ... ў Навагрудку, закладаў вугальны камень сапраўды не пад беларускую гімназію, а пад фашыстоўскую ўгоду паміж польскім панам і капіталістымі і паміж беларускай буржуазіяй і кулацтвам.

Гэтую ўгоду, прыкрываючыся нібыта „органічнай“, „культурнай“ працай, організуе генеральны фашыстоўскі штаб беларускай контр-рэволюцыі, каб падрыхтаваць вайну супроць СССР. Дзеля гэтага трэба разьбіць нацыянал-вызвольны рух у Заходняй Беларусі, трэба ачарніць ... нацыянальна-культурнага і гаспадарчага будаўніцтва на Савецкай Беларусі, дзеля гэтага трэба паддаць контррэволюцыйнай пары нацыянал-дэмократычным групоўкам, якія працуюць у БССР. І гэта ўсё робіць „беларуская санацыя“, замыкаючы кола ўсёй беларускай рэакцыі. Посьпехі соцыялістычнага будаўніцтва ў БССР, рашучы курс на соцыялістычную перабудову вёскі шляхам добраахвотнай колектывізацыі пахавалі канчаткова надзею на буржуазнае перараджэньне БССР.

Шалёнае супраціўленьне кулацтва супроць колектывізацыі БССР, вялікшае расслаеньне вёскі і абвастрэньне класавай барацьбы на ЗБ на грунце ўсіх мерапрыемстваў ураду, асабліва на грунце прымусовай камасацыі—з'актывізавалі, узварухнулі ўсю беларускую рэакцыю, лягер нацыянал-фашызму на ЗБ і нацыянал-дэмократызму ў БССР, і папхнулі яе да чыннай контррэволюцыі і падрыхтоўкі вайны супроць СССР. Але сілы і сьвядомасьць працоўных мас у доўгай барацьбе за поўнае соцыяльнае і нацыянальнае вызваленьне настолькі вырасьлі і ўзмацніліся, што фашызму побач з тэрорам прыходзіцца рабіць розныя хітрыя манэўры, каб прыкрыць сутнасьць сваёй політыкі і пусьціць чмут у вочы працоўных.

Вось, грамадзяне, якое палажэньне, вось чаму нас выпусьцілі. За 3 з пал. гады нашага прабываньня ў астрозе становішча шырокіх працоўных мас толькі пагоршала. Выпусьцілі нас пад напорам незадаваленьня мас. Але як-бы так ні хітрылі, аднак, нашае звальненьне не прыкрые таго факту, што ў астрогах мучацца тысячы сялян і работнікаў, што дагэтуль сядзіць яшчэ пасол Валошын, што зноў арыштаваны сялянска-работніцкія паслы: Дварчанін, Гаўрыляк, Валынец і Каньчык.

У выніку глыбокага экономічнага і політычнага крызісу нарастае вялізная рэволюцыйная хваля масавага незадаваленьня і абурэньня, якая гатова затапіць і зламаць фашыстоўскую дыктатуру. Фашызм заядла бароніцца і ўжывае розныя манэўры. Адзін з такіх манэўраў—гэта роспуск сойму, назначэньне новых выбараў. А гэта для таго, каб адвярнуць увагу мас ад беспасрэднай барацьбы і пасеяць ілюзіі—здаўні парлямантарызму, дэмократызму. Існаваўшы сойм, ня гледзячы на яго робленую опозыцыю, быў прыладай у руках фашыстоўскай дыктатуры. Але цяперака новы сойм мае быць яшчэ паслухмянейшым. Для правядзеньня такога сойму пускаецца ў ход увесь націск адміністрацыйнага прымусу і поліцэйскага тэрору. Але яшчэ ў большай меры, чым калі-небудзь раней, пускаецца ў ход ашуканства і провокацыя.

Памятайце, што ня ўсе, хто будзе гаварыць супроць ураду, гэта сапраўдныя прыяцелі працоўнага народу. Я ўжо не кажу аб адкрытай польскай санацыі, аб яўных фашыстых, але таксама беларуская санацыя і беларуская хадэцыя і Сельсаюз, ППС, „Вызваленьне“, а асабліва Стронніцтва Хлопскае, гэта горш ці лепш скрытыя ворагі працоўных, старонікі, падпоры фашызму. Сапраўды ўсе гэта адзіны фашыстоўскі лягер. Гэтаму лягеру трэба процістаўпіць адзіны рэволюцыйны блёк сялян і рабочых у іх нацыянальнасьцей, які павядзе барацьбу супроць фашыстоўскае дыктатуры—за сялянска-рабочы ўрад, за зямлю без выкупу, за 7-гадзінны рабочы дзень, за ўсе жыцьцёвыя эконамічныя і культурныя інтарэсы сялян і рабочых, за нацыянальнае самавызначэньне аж да аддзяленьня.

Б. Тарашкевіч.

„...Выбары праходзілі па-ваеннаму...“

ВАРШАВА, 17. Самым характэрным момантам у выбарах зьяўляецца тое, што выбары ў некаторых акругах праходзілі па ваеннаму пад музыку. Гэтым тлумачыцца, што ў шэрагу сельскіх раёнаў, асабліва на так званых „усходніх акраінах“, усе 100 проц. абіральнікаў галасавалі за пілсудчыкаў. У Заходняй Беларусі амаль усе галасы даны за пілсудчыкаў. На Валыні тое-ж самае. Такія-ж факты мелі месца ў Верхняй Сілезіі і часткова ў Заходняй Галіцыі.

Вынікі выбараў па Варшаве наступныя: пілсудчыкі атрымалі 7 мандатаў (на мінулых выбарах—6 мандатаў), нацыянал-дэмократы—3 мандаты (на мінулых выбарах—4 мандаты), „Цэнтралеў“—1 мандат (на мінулых выбарах—1 мандат), рабоча-сялянскі сьпіс—1 мандат (на былых выбарах—2 мандаты), сіоністыя групы Грынбаума—1 мандат (таксама—1 мандат), яўрэі-ортодоксы, староньнікі пілсудчыкаў—1 мандат (на былых выбарах не атрымалі ні аднаго мандата), дзякуючы чаму пілсудчыкам дасталося ў Варшаве ня 7 мандатаў, а 8.

КРЫВАВЫЯ БОЙКІ КОМУНІСТЫХ З ФАШЫСТЫМІ

ВАРШАВА, 16. Толькі нядаўна скончылася падача галасоў у Варшаве. Удзел абіральнікаў, па прыблізнай ацэнцы, складае не больш 50 процантаў. Ажыўленьне, выкліканае выбарамі ў цэнтры гораду, невялікае. Паліцыя не дапускае агітацыі опозыцыйных партый, у асаблівасьці рабоча-сялянскага блёку. Усюды паліцыі аказалі вялікую дапамогу баявыя фашысцкія дружыны.

Вялікая колькасьць агітатараў сьпісу № 22 арыштавана паліцыяй. У шэрагу раёнаў адбыліся крывавыя бойкі паміж комуністымі і фашыстымі.

У сучасны момант пачынаецца падлік галасоў.

РЭВОЛЬВЭРЫ І ДУБІНКІ ПАДТАСАВАЛІ БОЛЬШАСЬЦЬ

ВАРШАВА, 17-XI. У 155 абіральных акругах (з агульнай колькасьці 54 акругі) пілсудчыкі атрымалі 165 мандатаў, „Цэнтралеў“—64 мандаты, нацыянал-дэмократы—49 мандатаў, украінцы—1 мандат, немцы—5 мандатаў, яўрэі-сіоністыя 5 мандатаў, яўрэі-пілсудчыкі—1 мандат, хрысьціянскія дэмократы разам з групай Корфантага—11 мандатаў і антыфашысцкі блёк—5 мандатаў.

НА ВІЦЕБСКАЙ КОНФЭРЭНЦЫІ ЛКСМБ

Да канца выкрываць і біць правых капітулянтаў-двурушнікаў

Конфэрэнцыя дала бальшавіцкі адпор паклёпніцкім заявам опортуністых Несьцерава, Дзергача і іншых

Зьмяшчаемы обшыны матар'ял Віцебскай конфэрэнцыі расказвае аб агіднейшых паклёпніцкіх права-„лявацкіх“ опортуністычных выступленьнях комсамольскіх работнікаў Несьцерава і Дзергача. Гэтыя факты лішні раз падкрэсьліваюць наяўнасьць актывізацыі правых—узмацненьне з іх боку перад зьездамі наскокаў на генэральную лінію партыі па пытаньню саюзнага руху.

Здрэйфіўшы перад цяжкасьцямі, згубіўшы партыйную орыентацыю, ня бачачы сапраўднага росту політычнай актыўнасьці мас комсамольцаў і працоўнай моладзі, правыя опортуністы Несьцераў пераклікаецца з Целешавым, Бутыркіным і інш., узводзіць агіднейшы паклёп на комсамол.

Конфэрэнцыя, даўшы бальшавіцкі адпор паклёпніцкім заявам, вусім правільна падкрэсьліла шэраг політычных памылак асобных членаў бюро ЦК, якія недаацаніўшы політычнай сутнасьці опортуністычнай заявы Несьцерава, не давялі аб ёй (заяве) да ведама бюро ЦК, пазбавіўшы, такім чынам, бюро магчымасьці своечасова даць ацэнку гэтай заявы і на гэтым конкрэтным факце яшчэ больш мобілізаваць масы комсамольцаў на непрымірымую барацьбу з правымі і „левымі“ наскокамі, на генэральную лінію партыі. Актывізацыя правых, як у партыі так і ў комсамоле падцьвярджае правільнасьць партыйнага рашэньня аб тым, што правая небясьпека—галоўная на даным этапе.

Ударна праводзячы работу па выкананьню чарговых баявых задач, непрымірыма змагаючыся з правымі і „левымі“ наскокамі і прымірэнцтвам да іх, ЛКСМБ згуртаванымі калёнамі прыйдзе да свайго зьезду, яшчэ раз дакажа сваю вернасьць бальшавіцкім традыцыям комуністычнай партыі.

14-га лістапада скончыла сваю працу другая гарадзкая віцебская комсамольская конфэрэнцыя. Асноўнымі дакладамі на конфэрэнцыі былі справаздачы ЦК ЛКСМБ аб працы комсамолу Беларусі, аб працы комсамольскай організацыі Віцебскага раёну і выкананьні другога году пяцігодкі, аб задачах ударнага кварталу і падрыхтоўцы да 3 году пяцігодкі.

Аб політычным узросьце актыўнасьці комсамолу гаворыць актыўнасьць, з якой дэлегаты абгаварвалі ўсе пастаўленыя перад конфэрэнцыяй пытаньні.

Комсамол яшчэ не мобілізаваўся на ліквідацыю прарываў

Дэлегаты з фабрыкі „Дзьвіна“ расказвалі конфэрэнцыі аб тым, што комсамольскі колектыў фабрыкі на парозе развалу, няма сакратара колектыву, комсамольцы ня ведаюць сакратароў і АПА ячэек, ня кажучы ўжо аб членах бюро. Большасьць комсамольцаў фабрыкі „Дзьвіна“ ў прычыны дрэннага кіраўніцтва—мёртвыя душы, толькі карткі іхнія па парадку раскладзены ў шафе РК. Райком, добра ведаючы аб гэтым, не зьвяртаў на колектыў належнае ўвагі, „запамятаваў“ аб іх.

Усе прадпрыемствы Віцебску, акрамя пан ошнай фабрыкі, зьнізілі тэмпы выкананьня прамфінпляну.

Комсамол яшчэ не мобілізаваў, як належыць, сваю ўвагу на барацьбу з прарывамі.

Агонь па „гора-прароках“

Конфэрэнцыя з асаблівай уважлівасьцю падышла да пытаньня барацьбы з правым ухілам, як больш небясьпечным на даным этапе.

Конфэрэнцыя рашуча асудзіла спробы ўтвараньня беспрынцыпнага права-„лявацкага“ блёку Сырцова, Ламінадзе, Шацкіна і інш.

Дэлегаты асабліва падрабязна затрымаліся на конкрэтных фактах правага ўхілу, які выявіўся ў Віцебскай гарадзкой комсамольскай організацыі і месьціцца ў наступным:

Адказны працаўнік Віцебскага гаркому Несьцераў выступіў на мінулым пленуме РК з сваёй „тэорыяй“ і заявіў, што „комсамол—балота“, на аснове гэтага ён просіць ЦК ЛКСМБ аслабаніць яго ад працы ў РК, як аполітычнага.

Пленум РК кваліфікаваў гэтую паклёпніцкую заяву панікёра Несьцерава, як правы опортунізм і пастанавіў зьняць яго з работы і вывесьці са складу РК.

Напярэдадні пленуму ГК, на пасяджэньні бюро гаркому, дзе разглядалася справа Несцерава, прысутнічаў член бюро ЦК ЛКСМБ т. Гуткін, які, недаацаніўшы політычнай сутнасьці заявы Несьцерава, не зрабіў патрэбнага для выкрыцьця політычнай шкоднасьці гэтай права-опортуністычнай заявы і прымірэнцтва ахадаў да опортуністага Несьцерава.

Заява Несьцерава была перададзена тав. Палякову.

Аднак, на працягу больш двух тыдняў ні тав. Гуткін, ні тав. Паляноў, ня вынесьлі яе на абгаварэньне бюро ЦК.

Конфэрэнцыя, даўшы рашучы адпор яўна-опортуністычнай заяве Несьцерава, ухваліўшы рашэньне па гэтаму пытаньню пленуму РК, падкрэсьліла недапушчальныя адносіны члена бюро ЦК ЛКСМБ тав. Гуткіна і т. Палякова, назваўшы факт недаведзеньня да ведама бюро ЦК аб вылазцы Несьцерава, як прымірэнчыя адносіны да права-опортуністычнай паклёпніцкай заявы Несьцерава.

У спрэчках па дакладу райкому паасобныя таварышы, на аснове конкрэтных фактаў, вусім правільна давodзілі наяўнасьць фактаў адрыву кіраўніцтва РК і паасобных колектываў ад мас.

Аднак дэлегат ад колектыву ЛКСМБ МББ чыгункі—Дзяргач у сваім выступленьні на конфэрэнцыі імкнуўся пад „шумок“ прапіхнуць „новую тэорыю“—разрыву кіраўніцтва саюзу з шырокімі масамі організацыі зьверху да ніzу.

Горконфэрэнцыя з усёй катэгорычнасьцю асудзіла гэтае выступленьне, дала рашучы адпор вылазцы Дзергача і ўсім, хто імкнуўся падтрымаць думку аб разрыве кіраўніцтва з масамі кваліфікаваўшы гэта шкоднай права-опортуністычнай правай прыкрытай шыльдай махровага контр-рэволюцыйнага троцкізму.

Абавязацельства выканаем

На дакладу аб выкананьні другога году пяцігодкі, аб задачах ударнага кварталу і падрыхтоўцы да 3-га году пяцігодкі конфэрэнцыя вынесла асобную рэзолюцыю, у якой лічыць бясспрэчным зьніжэньне тэмпаў у працы па выкананьню прамфінпляну ва ўдарным квартале.

Конфэрэнцыя ад імя комсамолу Віцебшчыны дала абяцаньне мобілізавацца на ліквідацыю прарываў.

Уся праца конфэрэнцыі праходзілася пад знакам шырокага разгортваньня самакрытыкі.

Конфэрэнцыя паслала прывітальныя тэлеграмы ЦК УсеЛКСМ, „Комсомольской Правде“, ЦК ЛКСМБ і „Чырвонай Зьмене“. Цішка Верны.

АГЛЯД АХОВЫ ПРАЦЫ ПАДЛЕТКАЎ

Пастанова

сакратарыяту ЦК ЛКСМБ ад 12-га лістапада 1930 г. па правядзеньню ўсесаюзнага агляду аховы працы рабочых падлеткаў

1. На падставе рашэньня ЦК УсеЛКСМ, ВЦСПС, НК Працы і НК Аховы здароўя СССР, агляд аховы працы і аздараўчай работы сярод рабочых падлеткаў і юнацтва па прадпрыемствах, якія ахопліваюцца саюзамі: металістых, хемікаў, тэкстыльшчыкаў і гарнякоў, правесьці па Беларусі з 20-га лістапада па 10-га сьнежня 1930 г.

2. Агляд правесьці сіламі масовых брыгад і брыгад па праверцы выкананьня і перазаключэньня калдукоў. Да працы брыгад прыцягнуць ня толькі ўсіх падлеткаў, але і ўсіх рабочых кожнай вытворчасьці. У аглядзе прымаюць удзел органы працы і аховы здароўя, пад агульным кіраўніцтвам камітэтаў комсамолу і гар. райпрофбюро па горадзе, райне, калектывах, ячэйках КСМ, фабзавмясцкомах на вытворчасьці.

3. Пытаньні правядзеньня агляду аховы здароўя і аздараўчай работы падлеткаў і юнацтва прапрацаваць, як у пачатку агляду, так і ў час самога ходу работы, на шырокіх комсамольскіх сходах і агульных прафсаюзных, прыцягнуўшы органы аховы здароўя і працы.

4. Для кіраўніцтва працай па агляду лічыць неабходным вылучыць камісію ў складзе прадстаўніка ад ЦК ЛКСМБ Юркіянца, прадстаўніка ЦСПСБ, НК Працы, НК Аховы здароўя і ЦП саюзаў металістых, хемікаў, гарнякоў і прадстаўніка Навуковага Інстытуту Працы.

5. Абавязаць „Чырвоную Зьмену“ разгарнуць вакол агляду масавую кампанію, шырока і сыстэматычна асьвятляючы ход агляду.

У барацьбе за кадры

УХАБЫ НЯ ЗЬНІШЧАНЫ

Няўмелае кіраўніцтва пэд. установамі, недаацэнка важнасьці падрыхтоўкі пэдкадраў з боку асобных РК ЛКСМБ перашкаджае справе культурнай рэволюцыі

Дэзэртыраў з культфронту гнаць з комсамолу!

У БПТ працуюць па-старому

У Менскім Белпэдтэхнікуме акадэмпраца не разгорнута. Шмат студэнтаў не здалі заданьняў за мінулы год. Сярод іх значнае месца займаюць комсамольцы, як: **Ляшкевіч, Сталаў, Куракевіч, Яўтушэнка** і інш.

Соцыялістычнае спаборніцтва і ўдарніцтва ў тэхнікуме і на курсах не разгорнута. З 800 студэнтаў абвясьцілі сябе ўдарнікамі толькі 60 чалавек.

У апошні час пачала выходзіць газета „Грамадзкі Буксір“, але яна не мобілізуе студэнцтва на ліквідацыю прарыву. Адміністрацыя і грамадзкія організацыі не рэагуюць на зьмешчаныя ў газэце дописы.

Усё гэта выклікала адліў ад тэхнікуму студэнтаў, а ў тым ліку і комсамольцаў.

Ю. К.

„Дэкрэты“ Лапцэвіча

Якія студэнты жывуць горш студэнтаў Рагачоўскага Пэдтэхнікуму?

Дзе ёсьць такі дырэктар, як у нас?

— Нідзе!

Калі студэнты розных тэхнікумаў карыстаюцца шэрагам льгот, дык мы гэтага пазбаўлены. Большасьць студэнтаў ходзяць голымі і босымі, аб забясьпечаньні іх вопраткай ніхто не цікавіцца.

Дырэктар Лапцэвіч увёў „дэкрэт“, каб перад ім здымалі шапкі, а калі студэнты адмовіліся, дык настаўнік Лаврыновіч узнагародзіў іх прозьвішчам „хамло“.

Студэнту, хвораму гострым нэўрозам сэрца, мэдыцына забараніла заняцца фізпрацай, дырэктар, пазеляпеўшы, закрычаў:—„Усе вы разгільдзяі, голыя і босыя,—ведаем мы вас“. Ёсьць факты, калі дырэктар выганяе студэнт ў з габінэту.

У інтэрнатах пануе холад і бруд: дровы не парубленыя, вады няма, а дырэктар увойдзе ў інтэрнат і выскачыць, пакідаючы выраз: — „У... сьвінюшнік які.., ня вымяюць, ня вымя уць...“ Між іншым, дырэктар на гэта сродкаў не адпускае.

Ёсьць яшчэ шэраг фактаў, якія паказваюць твар дырэктара комуністага Лапцэвіч бя умоўна не можа стаяць на чале пэдтэхнікуму.

СЯРГЕЙ.

АД РЭДАКЦЫІ: У рэдакцыі ёсьць шэраг матэр'ялаў, якія сьведчаць аб бясчынн м кіраўніцтве тэхнікумам дырэктара Лапцэвіча.

Мы ставім пытаньне перад Рагачоўскім райкомам партыі і РКК РСІ аб прыняцьці належных мер да выпраўленьня працы пэдтэхнікуму і абнаўленьні яго кіраўніцтва

Інжынэр Гардон зрывае працу

На другім курсе архітэктурнага аддзяленьня, жыльлёва-будаўнічага ўхілу Менскага Політэхнікуму спачатку году атрымаўся прарыў. Студэнты кепска адносіліся да працы, большасьць з іх адставала.

Шляхам соцспаборніцтва і ўдарніцтва мы паступова ліквідавалі прарыў і дасягнулі значных посьпехаў ва ўчобе.

Студэнты ўзяліся за працу сумленна, але выкладчыкі пайнапляваіцельску адносяцца да выкладаньня сваіх дысцыплін. Напрыклад, інжынэр Гардон сарваў 22 акад. гадзіны будаўнічага мастацтва (Гэта за адзін месяц вучобы!).

Такія адносіны выкладчыкаў да сваіх абавязкаў пагражаюць зрывам навучальнага плану.

Група студэнтаў II курсу.

„Ахова“ т. Эсіна

Кожнаўс і РК ЛКСМБ не займаецца ўкомплектаваньнем навучальных установ, асабліва пэдагогічных.

Калі брыгадзіры па вярбоўцы ў Аршанскі Пэдтэхнікум зьвярнуліся да сакратара, тав. Эсіна, дык ён заявіў што няма людзей, скончыўшых сямігодку, тады як скончыўшыя сямігодку ў 1929 30 годзе працуюць у наступных установах:

Гензэль—старшыня ДКА, Хесіна—у к ігарні, Мельнікаў—справавод РК КП(б)Б, Пашынскі справавод і інш.

Усе яны хочуць вучыцца ў пэдустановах, і ад гэтага „ахоўвае“ іх РК ЛКСБ на чале з сакратаром Эсі ам.

БРЫГАДЗІР.

Дэзэртыр Дзядзюля

Комсамолка Фрунзэўскай організацыі Дзядзюля Зося ў 1930 годзе скончыла Менскія аднагадовыя пэдагогічныя курсы.

Наркомасьветы накіраваў яе на пэдагогічную працу ў Лагойскі раён. Але гэтая ліпавая „комсамолка“, зьезьдзіўшы разы два ў Лагойск, да працы і па сёньняшні дзень не прыступіла.

Спалохаўшыся вёскі, Дзядзюля ганебна дэзэртыравала з важнейшага культурнага фронту—пэдпрацы.

Такім „працаўнікам“ не можа быць месца ў шэрагах Ленінскага комсамолу.

Райінспэктар.

Нацыянал-дэмократычнае credo проф. Піотуховіча

Беларускім Дзяржаўным Выдавецтвам выдана кніжка проф. Піотуховіча; кніга завецца: „Нарысы гісторыі Беларускай літаратуры“ ч. I.

Гэтай кнігай карыстаюцца як падручнікам ня толькі ў ВНУ, ёю карыстаюцца гурткі па беларусізацыі, ёю карыстаюцца настаўнікі ў сваёй працы. Гэту кнігу лічаць (апошняй) навінкай у беларускім літаратуразнаўстве.

Разгледзім, як-жа проф. Піотуховіч вырашае адну з проблем, якая займае пава-нае месца ў яго працы,—нацыянальную проблему.

Усякая навуковая праца пачынаецца з та о, што дасьледчык свайго прадмету выяўляе яго галоўныя рысы, а пасьля, на грунце выяўленага, прыходзіць да агульнага вываду.

Якія-ж галоўныя рысы выявіў Піотуховіч (ён прэтэндуе на марксыстага) у досьледах па разуменьню нацыі?

Ён па гэтаму пытаньню кажа.—„Але цёмны і загнаны беларускі народ, праз вякі ўціску і зьдзек у, як нейкі сьвяшчэнны скарб пранёс у непарушнасьці галоўныя свае нацыянальныя адзнакі. Ён захаваў свой вобраз бытавы і помхічны ўклад, свае абрады, сваю творчасьць і галоўнае—сваю мову“.

Тут, што ні слова, то пэрлы „навукі“.

Тав. Сталін на аснове галоўных рысаў дае наступнае азначэньне нацыі:—„Нацыя—гэта гісторыя на-складзеная, устойлівая супольнасьць мовы, тэрыторыі, экономічнага жыцьця, псыхічнага складу, які і праяўляецца ў супольнасьці культуры“. Далей тав. Сталін кажа:—„Ні адна з указаных прымет, узятая паасобку, нявыстарчальна для азначэньня нацыі. Больш таго—дзволі адсутнасьці хаця-б адное з гэтых прымет, каб нацыя перастала быць нацыяй“. З гэтых вытрымак мы бачым, што „марксысты“ проф. Піотуховіч у вызначэньні нацыі ня толькі разыходзіцца, але, як відаць, адмяжоўваецца ад марксысцкага аналізу Сталіна.

У формулёўцы нацыі Сталіна закладзена дынаміка, дыялектыка, прадмет паказан у сваім гістарычным узьнікненьні і зьнішчэньні. Яму вядомы „час і прастора“. У формулёўцы проф. Піотуховіча—мэтафізыка, законсэрваваная нярухомасьць беларускай нацыі не адведзена ні месца, ні часу на земное ку і, яна блытаецца ў профэсара Піотуховіча па-за „часам і прасторай“ сваімі абрадамі, гэтымі аншлягамі яе самабытнасьці.

Устойлівасьць і самабытнасьць беларускай нацыі дасягнута таму, што а Беларусі, па думцы проф. Піотуховіча, свайго ка італу ня было, а „Беларусь зьяўлялася арэнай барацьбы двух капіталаў“ — расійскага і польскага. Калі проф. Піотуховіч быў-бы пасьлядоўным марксыстым на грунце свайго вызначэньня нацыі (марксысты такога вызначэньня не зрабілі бы), ён ходам лёгік павінен быў-бы адмовіць беларусам у нацыянальным пашпарце. Нацыя—продукт капіталістычнага разьвіцьця, а капіталізму на Беларусі ня было, гэта значыць, што ня было і клясавых супярэчнасьцяй (проф. Піотуховіч нічога не гаворыць аб унутранай барацьбе і другіх грамадзкіх формацый), з гэтага выходзіць, што беларусы ня былі нацыяй. Але гэтага ня здарылася з-за таго, што лёгіка ў проф. Піотуховіча пашла ў лес па ягады, а з-за не адсутнасьцю тагочаснай беларускай рэчаіснасьць нараздзела разам з іншымі капіталістымі і сваіх бацькаўскіх, у якой рэчаістасьці мелі месца і клясавыя супярэчнасьці да і пасьля.

Раз гэта так, дык беларуская нацыя, як і іншыя, ахопліваецца азначэньнем, якое даў т. Сталін, і падпарадкуецца ўсім тым законам, якія з жалезнай лёгікай з яго выцякаюць.

У напрамку давесьці самабытнасьць беларускага народу, яго адзінства і вядучы досьледы па беларускай літаратуры, з гэтага пункту погляду проф. Піотуховіч ацэньвае творчасьць беларускіх пісьменьнікаў, раздае пісьменьнікам правы на вечнасьць, на актуальнасьць, правадырства і г. д.

Гэтым артыкулам мы ня маем на мэце падрабязна і ўсебакова разгледзець кнігу проф. Піотуховіча, і зрабіць ацэнку беларускім песьняром, як мастаком слова, мы возьмем толькі некалькі пісьменьнікаў, на якіх проф. Піотуховіч усклаў лаўровыя вянкі за вырашэньне проблемы, якая нас цікавіць у гэтым артыкуле.

„У думках Багушэвіча, песьняра гэтага адраджэньня (XIX стагодзьдзя С. В.),—кажа Піотуховіч,—можна выявіць першапачатковае зараджэньне, так сказаць, эмбрыён тых ідэалаў, якія зьяўляюцца баявымі лёзунгамі (для каго? С. В.) сёньнешняга дня. Так пытаньне аб Багушэвічу набывае для нас ня толькі гісторычнае, але і сьцслае актуальнае значэньне“.

Якое-ж гэта „актуальнае значэньне“ набывае для нас Багушэвіч? Якія-ж яго „баявыя лёзунгі сёньнешняга дня“? Які яго пароль? Можа літаратурна-мастацкі? Ня будзем гадаць,—няхай скажа проф. Піотуховіч:—„Узятая ў цэлым,—сьцьвярджае ён, — ідэолёгія Багушэвіча, агорнутая романтыкай мінулага ў пастаноўцы нацыянальнага пытаньня і прасякнутая верай у моц інтэлігенцыі ў разьвязцы пытаньня соцыяльнага, зьяўляецца тыповай дробна-буржуазнай ідэолёгіяй“.

З падзенага мы бачым, што актуальнасьць Багушэвіча для „сягоньнешняга дня“—нацыянальнае пытаньне, вера ў моц інтэлігенцыі і робна-буржуазная ідэолёгія. Мы ня будзем спрачацца ні з тым, што зьяўляецца тыповым для дробна-буржуазнай ідэолёгіі, ні з верою ў моц інтэлігенцыі. Няхай вераць у моц інтэлігенцыі і Багушэвіч і Піотуховіч, абы толькі ня прымушалі верыць у яе моц і не навязвалі дробна-буржуазнай ідэолёгіі нашай рабоча-сялянскай моладзі.

Ідэолёгія Багушэвіча актуальна на сёньня, як клясава-варожая, на якой павінен быць накіраваны руйнуючы агонь. Гэтага галоўнага не прызнае профэсар Піотуховіч, але для большай ясьнасьці мы папросім Багушэвіча, каб ён выказаўся, як Піотуховіч кажа, „па актуальнаму і баявому пытаньню, пытаньню сягоньняшняга дня“.

„Спрадвеку,—піша Багушэвіч у прадмове да зборніка „Дудка Беларуская“, —як наша зямелька з Літвой злучылася, як з Польшчай зьядналася добравольна (ці гэтак? С. В.) дык ўсе яе „Беларусяй“ звалі. І не дарма-ж гэта! Не вялікая не малая, ня чырвоная, ня чорная яна была, а белая, чыстая, нікога ня біла, не падбівала, толькі баранілася“.

У Багушэвіча Беларусь баранілася, а ў Піотуховіча была об'ектам барацьбы паміж расійскім і польскім капіталам. Як у аднаго, так і ў другога не мінавалі клясавыя супярэчнасьці, яна заставалася самабытнай і адзінай, як у аднаго, так і ў другога — усгуртам, альбо баранілася, а ьбо с ужыла об'ектам дзеля барацьбы навдорных сіл.

„Ужо больш, як 500 гадоў таму,—працягвае ў прадмове Багушэвіч,—да панаваньня князя Вітэўса на Літве, Беларусь разам з Літвой баранілася ад крыжацкіх напасьцяў і шмат местаў, як Полацак, прыз алі над сабой панаваньне князёў літоўскіх, а пасьля Вітэнса літоўскі князь Гедымін злучыў усім Беларусь з Літвой у адно моцнае каралеўства і адваяваў шмат зямлі ад крыжакоў і ад другіх суседзяў (гэта называецца—ні з кім не ваявала, а толькі баранілася? СВ). Літва 520 гадоў таму назад ужо была ад Балтыцкага мора ўздоўжкі аж да Чорнага, ад Днепра і Днястра—рэкі да Нёмана, ад Каменца—места аж да Вязьмы—у сярэдзіне Вялікарусіі; ад Дынабургу і за Крэменчык, а ў сярэдзіне Літвы, як то зярно ў гарэсе, была наша зямліца Беларусь!“

Гэта ёсьць програма Багушэвіча па нацыянальнаму пытаньню. Твор асьць усеяная выпадамі супроць другіх нацый, асабліва яўрэяў і расійцаў і наскрозь прасякнута буржуазна-імпэрыялістычнымі захватніцкімі тэндэнцыямі, што цалкам адбівае інтарэсы буржуазіі. Адна к, Багушэвіч гэтую клясавую барацьбу ста аецца завуаляваць пакідаючы наўнасьць „пакорнасьці“ прыгнечаных мас—вось што робіць „актуальным і сягоньнешнім“ Багушэвіча.

Програма Багушэвіча—програма нацыянал - дэмократаў. Самабытная і адзіная вял кадзяржаўная Беларусь „ад мора да мора“, калі не з каралём, дык з яго сурогатам (прэзыдэнтам) на чале, калі не з фашысцкай Літвой, дык з фашысцкай Польшчай і з ахватніцкай політыкай,—вось што проф. Піотуховіч сьмакуе Багушэвіча і, стоячы на літаратурным алімпе, выдае яму лаўровы вянок.

Рэстаўрацыя поглядаў Фр. Баг віча невыпадкова, яна супала з р чым націскам соцыялістычных мэнтаў на капіталістычныя (кніга дава ў 1928 годзе). Нацыянал- краты карыстаюцца поглядамі шэвіча дзеля барацьбы з компар за замацаваньне тае глебы, на вырас Багушэвіч, вырас Піотух нацыянал-дэмократызм.

„Гэта плынь (нацыянал-дэмокр С. В.),—кажа рэзолюцыя апош пленуму ЦК КП(б)Б,—характары ца барацьбой за капіталістычную стаўрацыю і орыентацыю на Зах прыватнасьці на фашысцкую Пол у процілегласьць пролетарскай кве. Нацыянал-дэмократызм пра вае адвечнае існаваньне адзінай клясавай беларускай нацыі. Нацыя дэмократызм прапаведвае творы мабытнасьці, тэорыю, якая у догму вузкую пров'інцыйную жаванасьць. Тэорыя самабы вяла да ідэалізацыі фэодалізму, жуазнага мінулага і знашла сваё люстраваньне ў прыватнасьці кань як росквіту беларускай ры ў эпоху сярэднявякоўя, у цыі шляхецкіх рэволюцыянэраў, кштавт Кастуся Каліноўскага і г.

Падзеная вытрымка з рэзолюцыі КП(б)Б ня ў брыво, а ў вока ліць проф. Піотуховічу. Зараз жам, як Піотуховіч апраўдвае словы гэтай рэзолюцыі аб ідэалі дробна-буржуазных рэволюцыян Рэволюцыі 1905 году на Бел проф. Піотуховіч прысьвячае не старонак сваёй кнігі. На гэтых ронках толькі ў дужках зна месца для РСДРП, але затое для для „Нашай Нівы“, для Луцке Ўласавых—колькі хочаш. У сва умовах проста і непасрэдна ідэ ваць контррэволюцыйныя і ліб ныя організацыі (БСГ, СР і „Н Ніву“) нельга, дык проф. Піоту (на тое ён і профэсар, каб уме ўчыцца) робіць гэта самае пасрэ праз ідэолёгаў і важакоў.

„Яна выяўляе рысы сапраў правадыра,—кажа проф. Піоту аб пісьменьніцы Цётцы—ёсьбру звычайны змагальнік з абмежа кругавідам рэдка прадбачыць падзей; толькі правадыр змож жыць і ацаніць гэтыя вынікі“. і Цётка былі правадырамі проф жуазных мас, яны клікалі гэтых на барацьбу з царызмам. С толькі так—значыць адмаўляць пралетарыяту і па авангарду люцыі пятага году. Але проф. ховіч перад гэтым не застанаў ца, абы толькі галоўную ролю люцыйным руху адвесьці Ц праз яе і БСГ. Такі яго „об'е падыход“ да сапраўднасьці.

На Алеся Гаруна проф. Піоту таксама адзеў лаўровы вянок і аіў апякунскімі міласьцямі—„В „зма арнік за грамадзкі добра якога, сьведчыць ён далей— міўшыся ідэалы нацыянальна цыяльнага адрадж ньня бацька ны ўжо ніколі не пакінуць іх панясе з сабой у магілу“.

Эсэр Гарун у Піотуховіча права на памяць патомства. Гі ведае эсэраў Каляева і Сазон Беларусі—Пуліхава), памяць аб томствам будзе шанаваць. Гісто дае і такіх эсэраў, як Савінка ў гісторыі ўжо прымацаваны небна а слупа. Чаго заслугоў р н, няхай кажуць самі факты. сы змаганьня пролетарскіх пра мас за савецкі ўрад Алесь Гару га ізоўваў контррэволюцыйны дзеля барацьбы з уралам пра у часы окупацыі белапалякамі русі ён агулам і ў розьніцу пр окупантам рабоча-сялянскія прымірыўшыся з уладай рабо сялян ён зьбег за кардон, дзе і белым эмігрантам. Вось пра ф кты грамадзкай дзейнасьці Г

Толькі адно правільна ў проф тухавіча, што Гарун быў змага самай магілы, але ня сказана, быў змагаром за самай сьм дыктатурай пролетарыяту, а са уладай.

Гэта „папраўачка“, на наш неабходна. Яна выяўляе сапр твар „барацьбіта за грамадзкі быт“—Алеся Гаруна.

Як-жа проф. Піотуховіч ра гэтыя факты ў біографіі Гару тыя біографічныя асадкі,—каж толькі знадворныя (толькі зна С. В.) абалонка Алеся Гаруна, гэтай абал нкай захоўвалася індывідуальнасьць, жыўшая оруджаным жыц цём“. Не алізм Гаруна кінуў яго на з працоўнымі масамі, з саве дай, а клясавая барацьба пра мас з тымі групамі насельніцтва ст ўнікам і ідэолёгам якіх быў Гарун.

Вось нацыянал-дэмократычная програма, якую прапаноўваюць ладзі „марксысты“ проф. Піоту выгадвае літаратуразнаўчай кн

С. В.

За ўдарную працу — чырвоны сьцяг

Комсамольская ячэйка Аршанскага хлебазаводу па-бальшавіцку змагаецца з недахопамі, якія назіраліся і назіраюцца на заводзе. Ячэйка вядзе бязьлітасную барацьбу з прагуламі, за выкананьне промфінплану і падняцьце якасьці продукцыі. Ячэйка заўсёды была ў першых шэрагах актыўных барацьбітоў і ўдзень ударніка яна была прэміявана.

Рабочыя вынесьлі аднагалосную прапанову хадайнічаць перад профсаюзнымі і адміністрацыйнымі організацыямі аб перадачы ячэйцы чырвонага сьцяту за ўдарную баявую працу.

Оксман.

НЕРЭАГАВАНЬНЕ НА КРЫТЫКУ ДРУКУ—ЗАЦІСК САМАКРЫТЫКІ

МЫ ПАТРАБУЕМ: СВАЕЧАСОВАГА РЭАГАВАНЬНЯ НА ЎСЕ ЮНКОРАЎСКІЯ ДОПІСЫ. ПРЫЦЯГНЕНЬНЯ ДА СУРОВАЙ АДКАЗНАСЬЦІ БЮРОКРАТАЎ ТЫПУ ГАНЧАРОВА

Драцца за дзейснасьць юнкораўскіх допісаў

Зусім зразумела, што самакрытыка ёсьць галоўная зброя ў выкрыцьці і зьнішчэньні маючыхся ў нас недахопаў. Але некаторыя ўпарта не жадаюць гэтага разумець. Гэтыя людзі, у поўным сэнсе гэтага слова, ігноруюць крытыку ў друку, зьніскаюць ініцыятыву юнкораў і „кавалерыстых“. Даволі з бясконцай колькасьці прывесьці некалькі фактаў, каб у гэтым упэўніцца.

Усебеларускі рабсялькораўскі рэйд па праверцы рэагаваньня на рабсялькораўскія заметкі паказаў, што вялікая колькасьць зьмешчанага ў друку матар'ялу застаецца „голасам у пустэчы“.

„Чырвоная Зьмена“ больш месяцу таму назад пісала, што 682 заметкі, пасланыя рэдакцыяй на расьсьледваньне, „ляжаць дзесьці бяз руху і, маўчыма, бясчынствы, адзначаныя ў гэтых заметках, яшчэ працягваюцца“.

Мы пісалі аб тым, што Фрунзэнскі, Кастрычнікаўскі, Стара-Дарожскі райкомы камсамолу не рэагуюць на дасланыя ім на расьсьледваньне матар'ялы, але і пасьля гэтага напамінку ніякага адказу не атрымалі.

Людзі ўпарта затыкаюць вушы, закрываюць вочы, набіраюць у рот вады, не жадаюць чуць крытыку ў друку, не жадаюць рэагаваць на зьмешчаныя матар'ялы.

Барысаўская раённая РСІ, нягледзячы на некалькі напамінкаў нашага юнкора, да гэтага часу мацуе „справу Зысмана“.

Бягомельскі ўпаўнаважаны РСІ не адказвае на дасланыя яму матар'ялы.

Зьмешчаныя сёньня матар'ялы юнкораў кавалерыстых таксама гавораць аб тым, што „дзейснасьці самакрытыкі ў друку яшчэ да гэтага часу перашкаджае бюрократычнае стаўленьне з боку асобных кіраўнікоў дзяржапарату і няўважлівыя адносіны да запатрабаваньняў з боку паасобных проф. КСМ і парт. органаў, што выклікае цяганіну і надзвычайную маруднасьць з расьсьледваньнем заметак, нездавальняючую якасьць адказаў, за многіх выпадках нагадваюцца фармальныя, бюрократычныя адпіскі, „абвяржэньне“ і досыць часта—поўнае ігнараваньне заметак у друку“.

Зьмешчаныя сёньня факты патрабуюць ад належных органаў самых уважлівых адносін да сябе.

Яны яскрава гавораць аб тым, што дырэктыва ЦКК НК РСІ аб палепшаньні рэагаваньня на заметкі ня ўсюды выконваецца, ігнаруецца шмат якімі галавацяпамі.

Бясчынная рэзолюцыя сакратара Плешчаніцкага РК ЛКСМБ: „Да тлумачэньня па сутнасьці допісу“, адказ сябра крамкамісіі Грыф. (Магілеўская швэйфабрыка), кавалерыстым: „Вы—шваль, і я ня маю намеру з вамі гутарыць“. І шмат іншых фактаў гавораць аб тым, што крытыка ў некаторых арганізацыях яшчэ заціскаецца, што крытыку ў друку некаторыя арганізацыі яшчэ ігноруюць.

„Кожны райком КСМ, кожны актывісты павінен памятаць, што калі ён не рэагуе хутка на крытыку ў друку, значыць ён садзейнічае заціску яе.

Трэба запамятаць, што дабіваючыся найбольшай дзейснасьці самакрытыкі ў друку, рашуча б'ючы па яе глушыцелях, мы гэтым будзем садзейнічаць максымальнаму яе разгортваньню за ўсёй дзейнасьці саюзу“.

А таму—ні на хвіліну ня спыняць агню самакрытыкі, ня гледзячы ні на якія перашкоды галавацяпаў, ня гледзячы ні на якія рагаткі, што расстаўляюць на яе шляху заціскачы.

Комсамолія юнкоры, чырвоназьменаўскія пасты, лёгкія кавалерысты, бязьлітасьней змагайцеся за дзейснасьць самакрытыкі!.

Дабівайцеся, за зьнішчэньне выяўленых вамі і газэтай недахопаў.

Агнём самакрытыкі высьветліць і зьнішчы ь усё шкоднае нам, усіх тых, хто перашкаджае пераможнаму будаўніцтву соцыялізму ў нашай краіне.

Некаторыя групы „ЛК“ працуюць толькі налётамі

(з лістоў юнкораў)

Адпачынак да чарговага налёту

„Вы—шваль, з вамі ня гутару“...

Лёгкая кавалерыя пры комсамольскай ячэйцы Магілеўскай швэйфабрыкі, працуе без дапамогі і кіраўніцтва райштабу ЛК і РК ЛКСМБ, але ўсё-ткі, ня гледзячы на гэта, група ЛК зрабіла налёты на цэх, склад, кантору і крамкамісіі.

На сваім шляху ЛК спаткала шэраг бюракратычных перашкод і супраціўленьняў.

Калі ў раскройным цэху група ЛК паказала на дэфекты, дык заг. цэху Лесаў, абураючыся на лёгкіх кавалярыстых, сказаў: „ня вам умешвацца ў мае справы“.

Сябра крамкамісіі Грыф, замест даць падрабязнае тлумачэньне на пытаньні ЛК, тонам зандлай бюракраткі аблаяла ЛК нахабнымі словамі: „вы—шваль, і я ня маю намеру з вамі гутарыць“. За такую нахабнасьць да лёгкіх кавалярыстых мы патрабуем адказу Грыф перад органамі РСІ, бо на фабрыцы шмат ненармальнасацяў і такія, як **Лесаў і Грыф**, не даюць магчымасьці змагацца і выкрываць іх.

РКК, як партыйнаму органу, і РК ЛКСМБ патрэбна даць па руках **Лесавым і Грыфам**, узмацніць сваё кіраўніцтва і дапамогу ў працы ЛК.

Гарэлаў.

„Губляюць“ допісы

Ужо два разы газета „Чырвоная Зьмена“ сыгналізавала аб праваопортуністычных памылках, дапушчаных комсамольскай ячэйкай **м. Лагойск**, аб яе бязьдзейнасьці. Але гэтыя памылкі і да сёньняшняга дня ня выпраўлены, ня гледзячы на тое, што толькі нядаўна адбыўшаяся райконфэрэнцыя КСМ Лагойшчыны ў прывітальнай тэлеграме „Ч. З.“ запэўнівала ў тым, што комсамол Лагойшчыны будзе бязьлітасна біць і змагацца з праявамі праваопортунізму.

23 лютага 1929 г. я атрымаў з рэдакцыі „Чырвонай Зьмены“ адказ на дасланую мною заметку: „Ваш допіс рэдакцыя атрымала і накіравала на расьсьледваньне ў Лагойскі РК КП(б)Б“. Вось ужо хутка будзе год, як Лагойскі райком партыі расьсьледуе гэты допіс і рэагуе. А вынікі? **Вынікаў яшчэ няма і мабыць ня будзе, бо і сам допіс згублены.**

Р. Э.

Прыцягнуць да адказнасьці душыцеляў самакрытыкі

Загадчык Плешчаніцкага паштовага агенства **Ганчароў** і загадчык газэтнага бюро Зыль, пачувана зьдзекваюцца над допісамі юнкораў і селькораў, бязьлітасна душаць самакрытыку.

Гэтыя два „малойчыкі“, зьяўляючыся сябрамі рэдколегіі насьценгазэты, якая выдаецца ў паштовым агенцтве, не зьмясьцілі допіс селькора **Харэвіча**, які пісаў аб недахопах у працы пошты і асабліва газэтнага бюро.

— Тав. Ганчароў, ці не зьяўляецца гэта з вашага боку яўнае праяўленьне правага опортунізму на практыцы? Здаецца, што так.

Ці не пара вам ужо зразумець, т. Ганчароў, што гэта іменна так.

Аб тым, што не зьмяшчаюць заметкі ў насьценгазэце, было напісана ў рэдакцыю „Чырвонай Зьмены“, якая накіравала гэту справу на расьследваньне ў Плешчаніцкі РК ЛКСМБ. Пры разборы на сходзе ячэйкі ЛКСМБ факты, напісаныя ў заметцы, падцьвердзіліся, пры чым высьветлілася, што Ганчароў, як адміністратар на іншыя заметкі таксама, даваў абвяржэньні, чым газэта губіла палітычны сэнс, па сутнасьці ўтвараючы ганеньня на селькораў. За заціск самакрытыкі мы патрабуем ад Плешчаніцкага РКК-РСІ прыцягнуць да адказнасьці сябра КП(б)Б **Ганчарова**.

Гарбуз.

Малюнак некаторых атрадаў

УСЕ СІЛЫ НА ЗАГАТОЎКУ ЛЕСУ

Выканаць і перавыканаць плян лесазагатовак

ЦК ЛКСМБ мобілізуе на лесазагатоўчы фронт 1000 комсамольцаў

З адозвы ЦК ЛКСМБ да ўсіх ячэек РК ЛКСМБ, да ўсіх комсамольцаў, рабочай і працоўнай сялянскай моладзі

Таварышы! Рабочая клясе пад кіраўніцтвам комуністычнае партыі паставіла перад сабой задачу: пяцігадовы плян разьвіцьця народнай гаспадаркі і культуры—выканаць у чатыры гады.

Зараз, калі ўсе прамысловасьць і сельская гаспадарка знаходзяцца на пярэдадні 3-га рашаючага, праваапошняга году пяцігодкі, у нас не павінна заставацца якіх-б там ні было хібаў ў выкананьні як 2-га году пяцігодкі, так і ў выкананьні ўдарнага кварталу.

Лясная прамысловасьць, асабліва ва ўмовах Беларусі, займае значнае месца ва ўсёй сыстэме народнай гаспадаркі.

Ва ўдарным квартале ад лясной гаспадаркі краіна чакае нарыхтоўкі мінімум 385 000 к. м. і вывазкі 2170000 к. м. драўніны.

Гэта праграма ня можа быць зьніжана ні на адно бервяно, а наадварот,—павінна быць выканана і перавыканана.

Кастрычнік месяц за ўдарным квартале ня даў чакаемых вынікаў у разгортваньні працы па лесазагатоўках. Комсамольскія арганізацыі ўсё яшчэ стаяць у баку ад лесазагатовак, не павярнуліся да іх тварам, недастаткова мобілізавалі неабходную грамадзкую думку вакол гэтай—аднэй з важнейшых гаспадарчых задач.

Таварышы комсамольцы, рабочая і працоўная сялянская моладзь! Ленінскі комсамол, ініцыятар новых соцыялістычных мэтадаў працы, павінен і на лесазагатоўчым фронце быць у першых шэрагах барацьбітоў за расьпаховае выкананьне лесазагатовак БССР, за прыцягненьне шырокіх пластоў працоўнага насельніцтва да гэтай працы.

Улічваючы асаблівую важнасьць і не бачнасьць выкананьня плянаў лесазагатовак—ЦК ЛКСМБ абвяшчае паход за выкананьне і перавыкананьне лесазагатовак, як на ўдарным квартале, так і ў выкананьні пляну 1931 гаспадарчага году.

ЦК ЛКСМБ для стварэньня сталых кадраў пролетарыяту мобілізуе 1000 комсамольцаў, лепшых рабочых, батракоў, бедняцкіх і колгаснікаў на сталую працу ў лес, каб вопыт соцспаборніцтва, ударнага руху перанесьці на працу лесазагатовак. Задачы комсамольскай арганізацыі—падабраць і выдзеленьня лепшых ударнікаў лепшых барацьбітоў за ўкараненьне соцыялістычнай працы ў лесазагатоўкі з належнай увагай.

ЦК ЛКСМБ звяртае ўвагу ўсёй арганізацыі на забясьпечаньне актыўнага ўдзелу ў ажыцьцяўленьні пляну лесазагатовак, звязаньне пляну лесазагатовак да с-с згодна пастановы ЦВК і СНК ад 26-IX і СНК ад 19-X-30 г.

ЦК ЛКСМБ звяртае ўвагу комсамольскай арганізацыі і ўсёй рабочай і працоўнай сялянскай моладзі на неабходнасьць даваць самы рашучы адпор усім кулакам і падкулачнікам, арганізатарам і натхніцелям рэвацкіх настрояў, агітатарам супроць выхаду ў лес, змагаючыся з усімі гэтымі варожымі настроямі і дэзэртырствам з фронту лесазагатовак.

Таварышы комсамольцы дрэваапрацоўчай прамысловасьці, разгарнеце соцспаборніцтва паміж ф-камі, заводамі і сваімі загатоўчымі раёнамі, беручы іх на грамадзкі буксір, дапамагаючы ім у справе выкананьня пляну лесазагатовак.

Рацыяналізатарскі рух, як адна з вышэйшых форм соцметаду работы, і на лесазагатоўчым фронце павінен заняць сваё месца.

Таварышы комсамольцы, рабочая і працоўная сялянская моладзь! Ваш удзел на лесазагатоўчым фронце павінен забясьпечыць поўнае выкананьне вызначаных лічбаў лесазагатовак ударнага кварталу і 3 году 5-годкі, систэматычна сачыць за выкананьнем плянавых заданьняў вучлесгасамі і леспрамгасамі, заразжа правяраць падрыхтаванасьць месц у галіне забясьпечаньня лесазагатовак інструмэнтамі, спэцвопраткай, мэд. і вэт. дапамогай, навальнымі майстэрнямі, сыгналізуючы аб усіх прагалах і дапамагаючы ліквідаваць іх. Вазьмеце пад асобны кантроль працу спажывецкай коопэрацыі ў галіне забясьпечаньня рабочых лесазагатовак. Вазьмеце шэфства над культабслугоўваньнем лясных рабочых, лесарубаў і г. д.

Баявыя адзелы, райкомы, колектывы, ячэйкі ЛКМСБ і ўся рабочая, працоўная сялянская моладзь—на лінію агню! За лепшае выкананьне і перавыкананьне пляну ў лесазагатовак, вывазкі, экспорту,—за выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады!

ЦК ЛКСМБ

Па шляху да Х-га зьезду ЛКСМБ

УДАРНАЯ ПЯЦІДЗЁНКА ПАХОДУ ЗА ГАЗЭТУ ІМЯ Х-га ЗЬЕЗДУ ЛКСМБ

Пачын Фрунзэўскай арганізацыі, па ініцыятыве комсамольскага колектыву рэдакцый цэнтральных газэт, павінны падхапіць усе райорганізацыі комсамолу

Оргкамісія па падрыхтоўцы зьезду прапанавала ўсім РК уключыцца ў пяцідзёнку

У кастрычніку месяцы, на пленуме ЦК ЛКСМБ, паміж рэдакцыямі і РК ЛКСМБ складзен соцыялістычны дагавор, якім райорганізацыі абавязаліся да Х-га зьезду ЛКСМБ распаўсюдзіць 40.000 экз. „Чырвонай Зьмены".

Да зьезду засталіся лічаныя дні. Але ёсьць весткі, што выкананьне соцдагавору па шэрагу райорганізацый знаходзіцца пад пагрозай прарыву, што сьведчыць аб недастатковай узброенасьці ячэек, ЛКСМБ, піонэратрадаў і школ газэтай.

Ініцыятываю комсамольскага колектыву рэдакцый газэт з 25-га лістапада па 1-ае сьнежня па Фрунзэўскай арганізацыі ЛКСМБ будзе праведзена пяцідзёнка „Паходу за газэту".

Гэта мерапрыемства ўхвалена оргкамісіяй зьезду, якая пастанавіла прысвоіць „Паходу за газэту" назву ўдарнае пяцідзёнкі імя Х-га зьезду ЛКСМБ.

Па пачыну Фрунзэўскай організацыі оргкамісія абавязала ўсе РК уключыцца ў праводзеньне гэтага надзвычайна каштоўнага мерапрыемства пад кутом праверкі выкананьня соц. дагавору.

„Слабыя месцы" ў галіне распаўсюджваньня газэты ёсьць у кожнай ячэйцы, на іх і павінен быць у асноўным накіраван агонь ударнае пяцідзёнкі. Ячэйкі, піонэратрады, школы павінны разгарнуць сталую праверку працы, якую яны праводзяць у галіне распаўсюджваньня друку.

Організацыя падпісных брыгад, праверка працаздольнасьці ўпаўнаважаных „Ч. З", організацыя газэтных карнавалаў, вылазак піонэратрадаў на прадпрыемствы для агітацыйнай работы за газэту, збор падпіскі сярод рабочай моладзі і дарослых рабочых павінны даць стопроцэнтныя вынікі, павінны ўзброіць да зьезду ЛКСМБ комсамольскую і піонэрскую організацыі газэтамі.

„Паход за газэту" зьявіцца і надалей поўным штурхачом для шырокага прасоўваньня юнацкага і дзіцячага друку ў асяродак комсамольцаў, працоўнай моладзі і дзетвары.

Па-баявому правядзем пяцідзёнку „Паходу за газэту"!

Выпіс

з пратаколу бюро Фрунзэўскага РК ЛКСМБ ад 16-га лістапада 1930 г.

аб праводзеньні пяцідзёнкі „Паходу за газэту",—мерапрыемства, высунутае колектывам ЛКСМБ рэдакцый газэт.

Пастанавілі

1. Мерапрыемства, намечанае комсамольскім к-вам рэдакцый газэт аб праводзеньні пяцідзёнкі „Паходу за газэту" з 25-га лістапада па 1-е сьнежня г. г.—адобрыць.

2. Даручыць к-ву ЛКСМБ рэдакцый газэт забясьпечыць ячэйкі раёну дапамогай у праводзеньні і організацыі „Паходу за газэту".

3. Адказнасьць за праводзеньне пяцідзёнкі „Паходу за газэту" па ячэйках ускласьці на сакратароў ячэек і колектываў. На піонэр-організацыі і школах адказнасьць ускласьці на важатых атрадаў і фарпостоў.

4. Для кіраўніцтва пяцідзёнкай „Паходу за газэту" вылучыць тройку: ад РК УМРэйКУ, ад РК ДКО—Плашчынскага, ад к-ву ЛКСМБ рэдакцый газэт—Пузікава.

5. Прасіць бюро Кастрычнікаўскага РК ЛКСМБ уключыцца ў праводзеньне пяцідзёнкі „Паходу за газэту" па Кастрычнікаўскім раёне.

Па „Юрку—шапка", па рабоце—узнагарода

Камарынскі Хоцімскі і Высачанскі РК ЛКСМБ атрымалі „ганаровую прэмію"—рагожку

Узброіць кожнага комсамольца газэтай, прыцягнуць да ўдзелу ў працы зьезду і праапрацоўкі яго пастаноў з тым, каб гэтыя пастановы хутка і своечасова праводзіць у жыцьцё—адна з асноўных задач комсамольскіх ячэек і камітэтаў.

Аднак, райорганізацыі па рознаму падыходзяць да вырашэньня гэтай задачы.

Калі Случчына, уцяміўшы адказнасьць узброеня організацыі газэтай дамаглася блізка 100 проц. ахопу падпіскай на „Чырвоную Зьмену" комсамольцаў (па Слуцкім р-не выпісана „Чырвонай Зьмены" 1114 экз.). **дык райкамолы, як Камарынскі, Хоцімскі і Высачанскі, зусім безадказна глядзяць на гэта пытаньне, аб чым сьведчаць убогія лічбы выпіскі „Чырвонай Зьмены" па гэтых раёнах. (Камарынскі р-н—35 экз., Высачанскі—47 і Хоцімскі—49).**

Замацоўваючы за Случчынай і на лістапад м-ц пераходны прыз-сьцяг імя „Чырвонай Зьмены" і адзначаючы ўпартую работу па распаўсюджваньню газэты Рагачэўскім, Самахвалавіцкім і іншымі РК ЛКСМБ, **рэдакцыя за „якасьць работы" па распаўсюджваньню „Чырвонай Зьмены" ўзнагароджвае Камарынскі, Хоцімскі і Высачанскі РК ЛКСМБ і іх газэтныя вузлы „ганаровай прэміяй"—рагожкай,** адначасова заносячы гэтыя раёны на чорную дошку.

Папярэджае: Грэскі, Мажанскі, Сураскі Брагінскі, Шклоўскі, Багушэўскі, Тураўскі, Чэрыкаўскі, Кармянскі, Чачэвіцкі, Віцебскі вясковы, Капаткевіцкі, Журавіцкі і Расонскі РК ЛКСМБ, што яны зьяўляюцца кандыдатамі на атрыманьне паказанай вышэй „ганаровай прэміі".

15-га сьнежня зьезд ЛКСМБ. Без напамінкаў неабходна зараз-жа распачаць працу па распаўсюджваньню газэты з тым, каб абавязак, узяты РК ЛКСМБ аб 40000 тыражы „Чырвонай Зьмены", быў выкананы у тэрмін.

Пляну праводзеньня пяцідзёнкі „Паходу за газэту" па Фрунзэўскай організацыі ЛКСМБ

З мэтай шырокага прасоўваньня юнацкіх і дзіцячых выданьняў сярод комсамольскай і піонэрскай організацыі Менску, правесьці з 25-га лістапада па 1-е сьнежня г.-г. па Фрунзэўскай організацыі ЛКСМБ пяцідзёнку „Паходу за газэту", як адно з мерапрыемстваў вытворчых манэўраў рэдакцыйных колектываў юнацкіх і дзіцячых газэт.

1. У час пяцідзёнкі „Паходу за газэту" яч. ЛКСМБ разгортваюць праверку забясьпечаньня комсамольцаў і б-п рабочай і працоўнай моладзі юнацкімі газэтамі (беларускіх выданьняў).

а) Заслухоўваюць справаздачы ўпаўнаважаных па выданьнях „Чырвонай „Зьмены" і сэктару друку на пасяджэньні бюро ячэек і к-ваў, намячаючы конкрэтныя прапановы ў галіне распаўсюджваньня юнацкага друку па яч. і прадпрыемствах.

б) організуюць падпісныя брыгады комсамольцаў і рабочае моладзі для разгортваньня падпіскі сярод комсамольцаў і моладзі (непасрэдна ў цэхах, клясах і т. д.).

в) Правяраюць выкананьне соцумовы, складзенай паміж рэдакцыямі і РК ЛКСМБ.

2. Пяцідзёнку „Паходу за газэту" праводзяць пад лёзунгам: „Кожны комсамолец — удзельнік зьезду праз газэту „Чырвоная Зьмена".

3. Піонэрорганізацыя і школы ў час пяцідзёнкі „Паходу за газэту" разгортваюць самаправерку забясьпечаньня піонэраў і вучняў дзіцячым друкам (беларускіх выданьняў), увязваючы самаправерку з юбілеем дзіцячых газэт.

а) Заслухоўваюць справаздачы ўпаўнаважаных на зборах атрадаў і па клясах у школах.

б) Вылучаюць спэцыяльныя падпісныя брыгады па атрадах і школах, праводзячы падпісную работу сярод піонэраў і школьнікаў.

в) Організуюць па школах і піонэратрадах куткі дзіцячых і юнацкіх газэт.

г) Організуюць газэтныя карнавалы і вылазкі на прадпрыемствы, праводзячы агітацыю за падпіску сярод моладзі і дарослых рабочых.

4. Комсамольскі к-ты рэдакцый газэт з мэтай дапамогі ў праводзеньні „Паходу за газэту" прымацоўвае сваіх членаў к-ву да буйных прадпрыемстваў і піонэрбаз.

Пад знакам рашучага выпраўленьня палітычных памылак

ОЗЕТ—адказны вучастак работы

17-га лістапада, пасьля 4-хдзённай працы, зачынілася 2-я ўсебеларуская конфэрэнцыя ОЗЕТ'у. За апошні час партыя дабілася вялікіх посьпехаў па ўцягненьню яўрэйскіх працоўных і беднаты ў прамысловасьць і сельскую гаспадарку. Разгорнутае наступленьне соцыялізму па ўсім фронце адчыніла яшчэ большыя пэрспэктывы для ўцягненьня яўрэйскіх працоўных мас і беднаты ў грамадзка-карысную дзейнасьць Савецкага Саюзу.

У капіталістычных краінах мы бачым зусім адваротнае ў адносінах яўрэйскіх працоўных. Там ня спыняецца політыка-эканомічнае і культурнае прыгнечаньне яўрэйскіх працоўных, не спыняюцца яўрэйскія пагромы.

ОЗЕТ, займаючы адзін з адказных вучасткаў нашага будаўніцтва, павінен быць актыўным дапаможнікам у праводзеньні Ленінскай нацыянальнай політыкі комуністычнае партыі. Але ў сваёй практычнай рабоце, у пэрыод абвостранай клясавай барацьбы ў краіне, організацыя ОЗЕТ'у не раз зыходзіла з правільнай клясавай лініі.

Конфэрэнцыя чакала ад ЦП ОЗЕТ'у большавіцкага прызнаньня асуджэньня сваіх памылак і забясьпечаньня ў далейшай рабоце правільнага праводзеньня генэральнай лініі партыі. Большасьць дэлегатаў конфэрэнцыі, і асабліва т. т. Тапхілевіч і Гутман, у сваіх выступленьнях ярка ўказалі на гэта.

З важнымі фальшывымі і шкоднымі тэндэнцыямі, з правым опортунізмам у працы ОЗЕТ'у яго працаўнікі нярошчэ правільна паставілі барацьбу, і гэта іх заслуга так сказаў тав. Дымэнштэйн у сваім заключным слове.

Крытыка была накіравана супроць опортуністычных „лявацкіх" і нацыяналістычных ухілаў у рабоце.

Конфэрэнцыя не згадзілася з пастановаю 4-га пленуму, якая ігноруе гаспадарчае ўпарадкаваньне ўнутры рэспублікі.

Гэта шкодная тэндэнцыя была асуджана як у шматлікіх выступленьнях, так і ў разолюцыі конфэрэнцыі.

Тав. Гутман асабліва падкрэсьліў шкоднасьць опортуністычнага выступленьня ў друку работніка ОЗЕТ тав. Голде па пытаньнях інтэрнацыяналізацыі. Многія работнікі ўзялі ўстаноўку на замкнутасьць яўрэйскіх колгасаў, зачыняючы дзьверы колгасаў для працоўных іншых нацыянальнасьцяй. І калі мы на Беларусі ў асноўным энэргічна праводзілі інтэрнацыяналізацыю яўрэйскіх колгасаў, гэтыя работнікі ... падвалі крык, што на Беларусі ... ёсць вялікі адлі ў з яўрэйскіх ... гасаў. І гэта ў той час, калі ... касьць сем'яў у яўрэйскіх ... павялічылася на 100 проц.

Дыпламатычна маўчалі ра... центру, калі былі перагібы, ... вым скачкі, не давалі дырэкты... трэба адчыніць дзьверы для ... ных іншых нацыянальнасьцяй ... пасьля таго, як мы вялі шэра... мылак, гэтыя работнікі закр... у друку: „мы аб гэтым папя... лі, сыгналізавалі".

Вялікае месца ў рабоце ... рэнцыі заняло пытаньне аб ... членства ОЗЕТ організацыі. БЭР (рэдакцыя „Акяабр"), ... шэраг іншых праноўцаў, ук... што вялікім чужых элем... ОЗЕТ не заўсёды давалі ме... адпор. Шэрагі ОЗЕТ-орган... былі засьмечаны клясава-нар... элемэнтамі. У 1926 г. былі З... таўскіх організацый з 15,6 ... рабочых і 18,6 проц.—кр... прадпрыемцаў і іншых. У су... момант яшчэ не ачышчаны ... ОЗЕТ'у ад чужых элемэнтаў.

Такім парадкам вельмі ... стаіць пытаньне аб арабо... апарату ОЗЕТ'у. Неабходна ... туды новыя сілы з лепшых ... бочых-ударнікаў з заводаў, ф... колгасаў, саўгасаў і саматр... прамысловасьці. Гэта можа ... печыць правільнае правя... пад кіраўніцтвам партыі ... выражанай клясавай лініі ў ... тычнай працы.

Вялікую ўвагу конфэрэнцы... дала пытаньню аб упарадк... працоўных і беднацкіх мас ... скай моладзі. У гэтай рабоце ... шмат прарываў. На ўсё яшчэ ... ра з комплектаваньнем яўр... працоўнай моладзьдзю чыгу... ФЗВ. Тав. Дубравіцкі (ра... „Юнгер Арбэйтэр") заастрае ... гу на прарыве, які здарыўся ... выкананьні нараду па ... яўрэйскай працоўнай мола... шахты Уралу.

Як справаздача т. Дымэн... аб рабоце цэнтральнага ОЗЕТ'у ... і справаздача т. Цэнцыпера ... боце БелОЗЕТ'у выклікалі ... актыўнасьць дэлегатаў конфэр...

БелОЗЕТ-організацыя мела ... ёй рабоце шмат прарываў. ... дзячы правільную клясавую ... організацыя БелОЗЕТ'у вы... свае памылкі, пераключыўшы ... пы сваёй работы на дапам... выкананьні заданьняў разгорн... наступу соцыялізму на ўсім ф...

і. Ельяшкевіч

У падарунак газэце да зьезду

Мною завярбавана на лістапад м-ц 50 падпісчыкаў „Чырвонай Зьмены". Выклікаю пасьледваць майму прыкладу усіх упаўнаважаных „Ч. З."

Зьмітракоў—Чавусы.

Заносім на чорную дошку

Сярод студэнтаў Менскага Белпэдтэхнікуму слаба разгорнута падпіска на „Чырвоную Зьмену". У тэхнікуме налічваецца 740 студэнтаў, газэту выпісвае 105 чалавек. У к—ве няма спэцыяльнага ўпаўнаважанага па „Чырвонай Зьмене". На сьнежань м-ц Белпэдтэхнікуму давесьці падпіску на газэту да 300 экз.

Хвабы.

* * *

Комсамольцы Нова-Дворскай яч. ЛКСМБ не выпісваюць „Чырвонай Зьмены", упаўнаважанага няма. Ня гледзячы на тое, што бо ... асьць комсамольцаў політычна няпісьменныя, бюро яч. не клапоціцца распаўсюджваць „Чырвоную Зьмену".

Алесь Сенцавей.

* * *

Калышанская. Інтэрнацыянальная і інш. яч. ЛКСМБ не выпісваюць газэты „Чырвоная Зьмена". Комсамольскім ячэйкам Лёзьненскага раёну трэба ўзяць адстаючых на грамадзкі буксір.

К.

Адказны рэдактар—Рэдколе...

Менск, друкарня БДВ імя тав. Сталіна

Галоўлітбел № 9...